

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 13.09.1979, sp. zn. 2 To 25/78, ECLI:CZ:NS:1979:2.TO.25.1978.1

Číslo: 34/1980

Právní věta: Podľa § 55 odst. 1 písm. e) Tr. por. zápisnica o každom úkone trestného konania má okrem iných náležitostí obsahovať návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb. V dôsledku toho v prípade vypočutia svedka, ktorý má podľa § 100 odst. 1 Tr. por. právo odoprieť výpoveď, zápisnica o jeho vypočutí musí obsahovať nielen obsah poučenia, ale aj obsah vyjadrenia svedka, či toto právo používa alebo nie. Ak takéto vyjadrenie svedka, vypočutého v prípravnom konaní, zápisnica neobsahuje, nemôže ju súd prečítať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa § 211 odst. 2 písm. a) Tr. por.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 13.09.1979

Spisová značka: 2 To 25/78

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dokazování, Výpověď svědka

Předpisy: 140/1961 Sb. § 219 141/1961 Sb. § 55 odst. 1 písm. e
§ 100 odst. 1
§ 211 odst. 2 písm. a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1980 sb. rozh.

Podľa § 55 odst. 1 písm. e) Tr. por. zápisnica o každom úkone trestného konania má okrem iných náležitostí obsahovať návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb. V dôsledku toho v prípade vypočutia svedka, ktorý má podľa § 100 odst. 1 Tr. por. právo odoprieť výpoveď, zápisnica o jeho vypočutí musí obsahovať nielen obsah poučenia, ale aj obsah vyjadrenia svedka, či toto právo používa alebo nie. Ak takéto vyjadrenie svedka, vypočutého v prípravnom konaní, zápisnica neobsahuje, nemôže ju súd prečítať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa § 211 odst. 2 písm. a) Tr. por.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 13. septembra 1978 sp. zn. [2 To 25/78](#).)

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 1978 sp. zn. 1 T 15/78 bol obžalovaný J. M.

uznaný za vinného z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 alinea 3 Tr. zák. a z trestného činu vraždy podľa § 219 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 19. marca 1978 vo Velkom Krtíši potom, keď jeho manželka M. M. aj s maloletým synom zo strachu pre dním ušla z ich spoločného bytu do bytu O. P., vošiel do tohto bytu a napadol tam svoju manželku tak, že ju zvalil na zem, kde ju bil a ťahal za vlasy. Dňa 21. marca 1978 vo svojom byte po predchádzajúcej hádke napadol svoju manželku tak, že ju chytil rukama za krk, začal ju škrtiť a v škrtení pokračoval aj po jej páde na zem až dovtedy, kým neprestala javiť známky života, čím jej spôsobili smrť uškrtением a potom jej zauzlil na krk záclonu. Za tieto trestné činy bol obvinenému podľa § 219 Tr. zák. s použitím § 32 odst. 2 a § 35 odst. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov v druhej nápravno-výchovnej skupine. Podľa § 72 odst. 2 písm. a), odst. 4 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj ochranné psychiatrické liečenie.

Najvyšší súd SSR zrušil na základe odvolania krajského prokurátora a obžalovaného uvedený rozsudok vo výroku o vine z trestného činu podľa § 238 odst. 1 Tr. zák., vo výroku o treste a vo výroku o uložení ochranného psychiatrického liečenia a vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Výrok o vine za trestný čin podľa § 219 Tr. zák. ponechal nedotknutý.

Z odôvodnenia:

Pokiaľ ide o trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák., krajský súd právne zistil skutkový stav na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a správne ho aj po právnej stránke kvalifikoval. Preto výrok o vine obžalovaného z uvedeného trestného činu odvolací súd ponechal nedotknutý.

Pokiaľ však ide o trestný čin podľa § 238 odst. 1 Tr. zák., súd prvého stupňa zistil vinu okrem iného aj v výpovede manželky obžalovaného M. M. v prípravnom konaní. Zápisnicu o jej výpovedi prečítal na hlavnom pojednávaní podľa § 211 odst. 2 písm. a) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky na vykonávanie dôkazu týmto spôsobom, keď svedkyňa zomrela a zápisnicu o jej výpovedi bolo možno prečítať len za podmienok § 211 odst. 2 písm. a), odst. 3 Tr. por.

Treba však mať pochybnosť o zachovaní zákonného postupu pri vypočutí M. M. ako svedkyne. Vzhľadom na to, že v čase vypočutia bola manželkou obžalované, zákon ju podľa § 100 odst. 1 Tr. por. oprávňoval odoprieť výpoveď. Aby bolo možné posúdiť, či úkon bol vykonaný v súlade so zákonom, treba považovať za súčasť zápisnice o vypočutí osoby nielen poskytnutie poučenia, ale aj vyjadrenie poučenej osoby. Vyplýva to z ustanovenia § 55 odst. 1 písm. e) Tr. por. a u ustanovenia § 211 odst. 3 Tr. por., ktoré podmieňuje možnosť prečítať zápisnicu o výpovedi svedka tým, že svedok pred vypočutím výslovne vyhlási, že nepoužíva právo odoprieť výpoveď. V danom prípade zo zápisnice o výsluchu M. M. nevyplýva, že výslovne vyhlásila, že nepoužíva právo odoprieť výpoveď. So zreteľom na túto skutočnosť nebolo možné na hlavnom pojednávaní prečítať zápisnicu o výpovedi M. M. podľa § 211 odst. 2 písm. a) Tr. por.

Ďalej Najvyšší súd SSR prikázal krajskému súdu, ako má postupovať v novom konaní.